

fula*

fula* || fú:la -e; -e ž – ekspr. neznačajnejž, potuhnjenec

fuliti || fuli:tę fú:li 3. os. ed. nedov. – pihati skozi ozko špranjo: *‘jejš, ku fú:li nùotər pud urà:tmę*

fuliti se* || fuli:tę se fú:lęm se nedov. – **1.** ekspr. potuhnjeno se vesti, plaziti se; **2.** vsiljevati se, npr. v družbo

fundač || fundà:č -a m ed. – kavna usedlina | gl. tudi sut, zoc

funtar* || fù:ntər -ja; -ję m – na planini lastnik manjšega števila ovc ali koz

furbac* || furbà:c v povedkovi rabi – prebrisan, premeten: *‘jejš, ku je ó:na furbà:c*

furem* || fú:ręm -rma m ed. – tir, ustaljen red: *me je sprá:bla ta_s fú:rma* | TSVK furm

furen* || fú:ręn -rna; -rnę m – apnenica

furija || fú:rja -e ž ed. – **1.** hitrost, naglica; **2.** ekspr. hiter, površen človek

furijast || fú:rjęst -a -o prid. – vihrav, neučakan

furjati* || furjà:te -à:m nedov. – ekspr. brezglavo hiteti

furman || fú:rmęn -a; -ę m – voznik konjske vprege

fuščar* || fú:ščər -ja; -ję m – krogla, napolnjena z žveplom, ki se ob padcu na tla razpoči, deška »igrača«: *pùokętę s fú:ščərjęm*

fuščati* || fuščá:tę fú:ščęm nedov. – **1.** oglašati se s sikajočim glasom, npr. ko iz majhne špranje uhaja zrak: *‘węn_z yù:me je fuščá:lo*; **2.** ekspr. pihati od jeze: *je kar fú:šču*

fuzejkel* || fuzé:jkęl -na; -nę m – nogavica, navadno volnena | gl. tudi čamp, sejkęl, štebal